

PE CÂND PRUTUL NU ERA HOTAR. MĂRTURII TOPONIMICE ALE UNITĂȚII ROMÂNILOR¹

Daniela BUTNARU

Institutul de Filologie Română „Alexandru Philippide” al Academiei Române – Filiala Iași
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7216-0693>

Rezumat. *Un teritoriu locuit timp de secole de același neam a fost despărțit, din motive politice, folosindu-se ca graniță râul Prut. Sate cu moșiile lor și familiile care locuiau aici au fost separate dramatic de cursul de apă devenit hotar. Continuăm, în acest text, să oferim exemple de toponime care amintesc de astfel de sate ce erau așezate pe ambele maluri ale Prutului.*

Cuvinte-cheie: *râul Prut, hotar, separare, toponime, omonime, sate.*

Back in the Time when Prut was not a Border. Toponymic Testimonies of The Romanian Unity

Abstract. *A territory inhabited for centuries by the same people was divided, for political reasons, using the Prut River as a border. The villages with their estates and the families who lived there were dramatically separated by the water course that became the boundary. We continue, in this text, to provide examples of toponyms that recall such villages that were on both banks of the Prut.*

Keywords: *Prut river, border, separation, place names, homonyms, villages.*

Tema existenței toponimelor formate după aceleași modele în România și Republica Moldova nu este nouă, ea a fost abordată și de toponimistul Anatol Eremia (Eremia, 2011 și Eremia, Stegărescu, 2018), care evidențiază omonime toponimice prezente pe teritoriul celor două teritorii: „Toponimia Basarabiei,

¹ Textul de față continuă o cercetare începută acum cinci ani, în urma căreia am redactat două articole (Daniela Butnaru, *Pe când Prutul nu era hotar. Mărturii toponimice*, în Gabriela Haja, Daniela Butnaru, Marius-Radu Clim (editori), *Unitate lingvistică – unitate națională. Actele Colocviului de Lingvistică „Unitate lingvistică – unitate teritorială. Rolul limbii române în Unirea de la 1918”* (Iași, 30–31 mai 2018), București, Editura Academiei Române, 2019, p. 83-88 și Daniela Butnaru, *Témoins de l’unité des Roumains*, în vol. 1918 – 2018 *Limba și cultura română structuri fundamentale ale identității naționale: evaluări, perspective*, București, Editura Tracus Arte, 2019, p. 47-55). Ulterior, am găsit informații noi privind importanța toponimiei de pe cele două maluri ale Prutului ca dovadă în plus a unității românilor, unele date fiind cuprinse în acest document.

în ansamblul ei, prin conținut și formă, este românească. Sub toate aspectele lingvistice numele topice din spațiul pruto-nistrean prezintă trăsături comune cu cele din restul teritoriului dacoromân, încadrându-se astfel în sistemul toponomastic general de limbă și cultură românească. Identitatea numelor topice în spațiul populat de români rezidă, în primul rând, în unitatea limbii, culturii și tradițiilor poporului nostru” (Eremia, 2011, p. 423).

Modalitățile similare de formare a toponimiei românești din cele două țări sunt exemplificate în această lucrare într-un vast tabel care indică toponime omonime (și localizarea lor) existente pe cele două maluri ale Prutului. De exemplu, foarte multe nume de sate sunt formate prin adăugarea unui sufix (-ești, -eni sau -ani, -oaia) la o bază antroponimică: *Bălănești* (Nisporeni) și *Bălănești* (Bacău, Dâmbovița, Neamț, Olt, Vrancea ș.a.), *Budești* (mun. Chișinău) și *Budești* (Bacău, Bistrița-Năsăud, Călărași, Iași, Maramureș, Neamț, Vaslui, Vrancea ș.a.), *Căușeni* (Căușeni) și *Căușeni* (Neamț), *Dumeni* (Râșcani) și *Dumeni* (Botoșani), *Onișcani* (Călărași) și *Onișcani* (Bacău), *Rădoaia* (Sângerei) și *Rădoaia* (Bacău); un entopic sau un antroponim în funcție toponimică absolută: *Lupăria* (Râșcani) și *Lupăria* (Botoșani, Iași), *Prisaca* (Cimișlia) și *Prisaca* (Bacău, Bihor, Caraș-Severin, Olt, Vrancea), *Salcia* (Anenii Noi, Șoldănești, Taraclia) și *Salcia* (Brăila, Buzău, Galați, Mehedinți, Olt, Prahova ș.a.), *Negrea* (Hâncești) și *Negrea* (Galați); un entopic și sufixul -eni: *Glodeni* (Glodeni) și *Glodeni* (Dâmbovița, Gorj, Mureș, Vaslui), *Văleni* (Cahul) și *Văleni* (Bacău, Neamț, Vaslui, Vrancea ș.a.); nume arbitrare, care amintesc de personaje istorice: *Alexandru cel Bun* (Soroca) și *Alexandru cel Bun* (Iași) etc. (Eremia, 2011, p. 426-430).

Bineînțeles că, imediat după anexarea teritoriului românesc la cel rusesc, noua administrație și-a lăsat, voit, amprenta asupra toponimiei din Republica Moldova: a înlocuit nume străvechi cu altele noi, rusești: *Abdruşa de Jos* → *Bogdanovca* (Arbore, 1904, p. 6), a tradus sau adaptat toponimele vechi românești la sistemul slav: *Rusăști-Noi* → *Novîë Ruseştî* (Arbore, 1904, p. 179), *Sărata Nouă* → *Sărata-Novaia* (Arbore, 1904, p. 186), a înlocuit termenii entopici românești cu echivalenți rusești: *volosti* în loc de *ocol*: *voloști Răzâna*, *voloști Folești* (Arbore, 1904, p. 6) și *uiezd* pentru *județ*, *staniță* în loc de *seliște* (Arbore, 1904, p. 5). Sufixe românești cu valoare colectivă precum -ani/-eni și -ești au fost înlocuite cu -anî/-eanî et -eştî: *Briceni* – *Briceanî*, *Florești* – *Floreştî*, *Râșcani* – *Râșcanî* etc. (Eremia, 2011, p. 424). Sate noi au primit denumiri rusești: *Alexandrovka*, *Borisovka*, *Kostantinovka*, *Mihailovka*, *Nicolaevka*, *Romanovka* etc. (Eremia, Stegărescu, 2013). Astăzi, harta Moldovei surprinde coexistența de toponime cu aspect românesc și rusesc.

Cercetarea privind numele de sate omonime poate fi dusă mai departe și voi arăta existența dovezilor toponimice ale unității românilor care trăiesc pe ambele maluri ale Prutului prin identificarea satelor și moșiilor care erau odinioară străbătute, dar nu și divizate de acest curs de apă și ale căror denumiri au rămas,

până astăzi, pe ambele maluri. Documente vechi atestă cum unele moșii se întindeau de o parte și de cealaltă a acestui râu (de exemplu, într-un act de la 1813 se atestă „părțile din „Costuleni, Căuești și Prisăcani, ce trec în stânga Prutului” (Lapedatu, 1916, p. 45). Satul *Săratul*, din comuna vasluiană Stăniilești, denumit în trecut și *Sărata* (TTRM, I, p. 1037), și corespondentul său omonim, satul *Sărata-Răzeși* din Republica Moldova (Eremia, Răileanu, 2008, p. 212), s-au înființat, spre sfârșitul secolului al XVIII-lea, pe moșia „Săratul, a Episcopiei”, a cărei suprafață se desfășura „din șes și peste Mirăoara și Peste Prut, pân [în] Lăpușna” (TTRM, I, p. 231).

Satul *Broscoșești* atestat prima dată, la 1632². În zilele noastre mai există satul *Broscoșești* pe partea dreaptă a râului, dar dovada că moșia se întindea și de partea stângă a Prutului, o găsim atestată într-o lucrare de la 1901: „Moșia Broșcoșești, situată pe malul stâng al râului Prut din Basarabia nouă (Rusia) Județul Ismail, gubernia Basarabia” (BRM III, p. 537). Astăzi există un loc pe teritoriul satului Tochile-Răducani (Eremia, 2018, p. 122) numit *Cotul la Broscoșești* „cot al Prutului dinspre vechiul sat Broscoșești, redenumit apoi Mătășari, astăzi mahalaua de sud a satului Tochile-Răducani” (Eremia, 2018, p. 153 și 163).

Partea de sud a localității Fălciu, odinioară mahala a târgului, se numește *Gotești* (NALR-DATE, 322), iar la sud-est de Fălciu, pe stânga Prutului, se află satul *Gotești* (aflat în comuna cu același nume, raionul Cantemir). În această zonă a existat și localitatea *Goteștii Noi*, care ulterior a fost înglobată în *Glodeștii basarabeni* (Eremia, Răileanu, 2008).

Și moșia satului *Hănășeni* trebuie să fi fost foarte mare (între cele două sate amplasate pe malurile Prutului fiind o distanță de cca 15 km). Oiconimul este atestat pentru prima dată în secolul al XVI-lea și provine de la un *Hanos* (menționat în documente încă din 1588, cf. MDTM₁, p. 203). În Republica Moldova s-a păstrat forma etimologică, *Hănășeni*, iar în România varianta *Hănășeni* (satul a fost înglobat, la începutul secolului XX, în localitatea vecină Murgeni – TTRM I₁, p. 521).

Satul *Măcărești*, mai nou (deținem prima atestare din 1725), se întindea, de asemenea, pe ambele maluri. Și numele provine de la un fost proprietar Apostol Macarie (Rosetti, 1906, p. 318), prin sufixare cu sufixul colectiv *-ești* (MDTM₁, p. 250).

Din moșia *Tătarca*, aflată în fostul ținut Covurlui, a rămas astăzi un sat cu această denumire pe dreapta Prutului, în județul Galați. Însă această proprietate trebuie să se fi întins și pe malul celălalt, pentru că acolo există *Valea Tatarca* (Arbore, 1904, p. 209) sau *Râpa Tătarca*, despărțită de satul românesc *Tătarca* printr-un lac întins, numit Beleu, și de Prut (*Harta R. România*, 1997).

² În forma *Broscășanii*, cu velarizarea lui *-e-* după *-ș-* pronunțat dur (DRH, XXI, p. 168).

Țuțora este atestat încă din 1470 (în varianta *Toțora*), când era important punct de vamă, lângă *Vadul lui Toțor*³ (menționat într-un act de la 1448), pe unde trecea „Drumul mare ce merge la Țuțora” sau „Drumul Țuțorei”, iar lângă punctul de vamă se formează satul Țuțora. La 1772 satul de pe dreapta Prutului se numea *Țuțora Veche*, în opoziție cu satul nou format pe stânga Prutului, numit *Țuțora Nouă* (MDTM₁, p. 431). După anexarea la Imperiul Rus, nu a mai fost nevoie de determinantul *Nouă*, pentru că acum era o singură *Țuțoră*, separată politic de cea din dreapta Prutului. Astăzi amintește de acel sat un loc numit *Țuțora*, aflat lângă satul Buzduganii de Jos (Dergaciova, Djesmedjyan, 2018, p. 290).

Satul Ungheni din dreapta Prutului este atestat și cu numele de *Unghiul*, dar și ca Ungheni-Prut, spre a se deosebi de satul Ungheni din stânga Prutului. La originea toponimului stă apel. *unghi* „teren de formă unghiulară, situat între două cursuri de apă” în funcție topon. absol. sau der. cu suf. col. *-eni* pentru a-i desemna pe cei care locuiesc într-un loc cu o astfel de configurație geografică (MDTM₂, p. 351).

Numele *Vetrișoiaia* desemna la început moșia satului *Vetrișenii* (atestată la 1528). Treptat, numele satului a devenit *Vetrișoiaia*, preluând denumirea moșiei, iar la originea toponimului stă numele boierului Toader Vetreș, menționat la 1528 (MDTM₁, p. 442). Moșia acestui sat a fost mare, întinzându-se de o parte și de alta a Prutului, iar în Republica Moldova mai există astăzi nume de teren *Vetrișoiaia*, pe teritoriul satului Hănăsenii Noi (Eremia, 2018, p. 93).

În raionul Nisporeni există satul *Zberoaia*, care a avut și are echivalent pe malul drept. Un sat cu același nume, aflat la nord-vest de Scoposeni, județul Iași, apare consemnat în documente și ca *Satul Zberoaiei* (cca 1642, DRH, A, XXVI, p. 347). Acest sat dispare la un moment dat, rămânând să amintească de el un toponim minor – *Pădurea Zberoaiei* (MDTM₁, p. 455), iar la 1946 se înființează la nord de Gorban localitatea *Zberoaia Nouă*, a cărui denumire se schimbă la 1956 în *Zberoaia*, cum se numește și astăzi (TTRM, I₂, p. 1345). La originea toponimului stă numele fostei proprietare Chirena Zberea (MDTM₁, p. 455), pomenită și cu numele Chirena Zbieroaia, când nepoții vând partea lor moștenită din „Slobodzeia ai Zbieroaie, ce iaste pe Prut” (DRH, A, XXV, p. 163-164).

Folosind informații din hărți (*Harta R. România, Atlasul Moldovei, Google Maps*), documente și monografiile ale localităților de lângă Prut și lucrări de istorie și geografie (Arbore, 1904; Boga, 1938; DRH, A; Iorga, 1918, Rașcu, 1926) ori lucrări toponimice (MDTM₁₋₂), repertorii (TTRM I₁₋₂, 1990-1991, Eremia, Răileanu, 2008) ș.a., am identificat mai multe situații denominative care surprind astfel de moșii care au fost divizate în două, în urma deciziilor politice, odată cu separarea familiilor din satele de acolo:

³ Așadar, la originea toponimului stă antroponimul *Toțor* (MDTM₁, 431).

Pe malul drept al Prutului	Pe malul stâng al Prutului
1	2
<i>Berești</i> , fost sat, azi parte a localității Bosia, județul Iași;	<i>Berești</i> , astăzi cartier al orașului Ungheni, raionul Ungheni;
<i>Bobulești</i> , sat în județul Botoșani;	<i>Bobulești</i> , raionul Florești;
<i>Broscosești</i> , sat în județul Vaslui;	<i>Cotul Broscosești</i> , loc pe teritoriul satului Tochile-Răducani, raionul Leova;
<i>Costuleni</i> , sat în județul Iași;	<i>Costuleni</i> , sat în raionul Ungheni;
<i>Drujineni</i> , fost sat în vecinătatea localității Bivolari, județul Iași;	<i>Drujineni</i> , sat în raionul Fălești;
<i>Gotești</i> , partea de sud a localității Fălcu, județul Vaslui;	<i>Gotești</i> , sat în raionul Cantemir;
<i>Grozești</i> , sat în județul Iași;	<i>Grozești</i> , sat în raionul Nisporești;
<i>Hănășeni</i> , fost sat lângă Murgeni, județul Vaslui;	<i>Hănășenii Mari</i> , sat în Drochia; <i>Hănășenii Noi</i> (numit în trecut <i>Hănășenii de Prut</i>), sat în raionul Drochia; <i>Hănășenii de Pădure</i> , ținutul Codrului;
<i>Leova</i> , fost sat lângă Bumbăta, județul Vaslui;	<i>Leova</i> , oraș în raionul Leova;
<i>Leușeni</i> , fostă moșie lângă satul Drânceni, județul Vaslui;	<i>Leușeni</i> , sat în raionul Hâncești;
Manta, nume vechi al localității <i>Vadul lui Isac</i> (v. <i>infra</i>);	<i>Manta</i> , sat în raionul Cahul;
<i>Măcărești</i> , sat în județul Iași;	<i>Măcărești</i> , sat în raionul Ungheni;
<i>Mânzătești</i> , sat în județul Iași;	<i>Mânzăteștii-Vechi</i> (cunoscut și cu denumirea <i>Vasilica</i>), cartier al orașului Ungheni;
<i>Medeleni</i> , sat în județul Iași;	<i>Medeleni</i> , sat în raionul Ungheni;
<i>Moreni</i> , sat în județul Iași;	<i>Morenii Vechi</i> , sat în raionul Ungheni; <i>Morenii Noi</i> , sat în raionul Ungheni;
<i>Petrești</i> , sat în județul Iași;	<i>Petrești</i> , sat în raionul Ungheni;
<i>Pogănești</i> , sat în județul Vaslui;	<i>Pogănești</i> , sat în raionul Hâncești;
<i>Prisăcani</i> , sat în județul Iași;	<i>Prisăcani</i> (parte de moșie peste Prut);
<i>Răducani</i> , sat în județul Iași;	<i>Tochile-Răducani</i> , sat în raionul Leova;
<i>Săratul</i> (sau <i>Sărata</i>), sat în județul Vaslui;	<i>Sărata-Răzeși</i> , sat în raionul Leova;
<i>Sculeni</i> , sat în județul Iași;	<i>Sculeni</i> , sat în raionul Ungheni;
<i>Tătarca</i> , sat în județul Galați;	<i>Râpa Tătarca</i> sau <i>Valea Tătarca</i> ;
<i>Toceni</i> (atestat într-un document în sintagma <i>Berezeni ot Toceni</i>);	<i>Toceni</i> , sat în raionul Leova;
<i>Țuțora</i> , sat în județul Iași;	<i>Țuțora</i> , loc în apropierea satului Buzduganii de Jos de pe Prut;
<i>Ungheni</i> , sat în județul Iași;	<i>Ungheni</i> , oraș în raionul Ungheni;

1	2
<i>Vadul lui Isac</i> , fostă localitate lângă Măstăcani, județul Galați;	<i>Vadul lui Isac</i> , sat în raionul Cahul;
<i>Vetrișoaia</i> , sat în județul Vaslui;	<i>Vetrișoaia</i> , nume de loc pe teritoriul satului Hănăsenii Noi;
<i>Voinescu</i> , fost sat la nord de Săratul, județul Vaslui, astăzi nume de teren agricol;	<i>Voinescu</i> , sat în raionul Hâncești;
<i>Zagarancea</i> , fost nume al satului <i>Branul</i> din județul Iași;	<i>Zagarancea</i> , sat în raionul Ungheni;
<i>Zberoaia</i> , sat în județul Iași.	<i>Zberoaia</i> , sat în raionul Nisporeni.

Istoricul Petronel Zahariuc sintetizează foarte bine informații privind situația boierilor care aveau moșii de ambele părți ale Prutului și care au fost nevoiți ca între 1812 și 1814 să hotărască de care parte vor să rămână și să își vândă proprietățile aflate pe celălalt mal (Zahariuc, 2019, p. 2 ș.u.)⁴.

Satele care erau udate de Prut au fost pur și simplu împărțite de un hotar, care nu a separat doar teritoriul, ci și familiile. În loc de concluzii, redăm două citate care surprind drama familiilor destrămate de un curs de apă. „Tăind Moldova drept prin mijloc, Prutul ar fi putut deveni cea mai frumoasă arteră de comunicație, dacă nu făcea hotar între frați mai bine de un secol” (Rașcu, 1926, p. 13); „Localnicii au trăit strâns legați de apa Prutului de când se știu: peste râu se află sate «perechi»: «este Zbieroaia pe ... dincoace de Prut, Zbieroaia dincolo de Prut (unde trăiește o verișoară a interlocutorului nostru); Grozești dincoace de Prut, Grozești dincolo de Prut; Măcărești dincoace de Prut, Măcărești... /dincolo/»” (Dumistrăcel, 1995, p. 108).

Referințe bibliografice:

1. ARBORE, Zamfir. *Dicționarul geografic al Basarabiei*. București: Atelierele Grafice I.V. Socec, 1904.
2. *Atlasul Moldovei* = Institutul Geografic al Armatei, *Atlasul Moldovei* (sc. 1:50000). București, 1892–1898.
3. BOGA, L.T. *Documente din Basarabia*. II. Chișinău: Tipografia „Dreptatea”, 1938.
4. BRM III = *Bibliografia românească modernă (1831–1918)*. Volumul III (L-Q). București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1989, XXIV + 1 112 p.

⁴ V. și Iorga, 1918, p. 5-6: unii boieri „își aveau toată proprietatea rurală aici; alții aveau în Moldova cea nouă rusească partea mai însemnată dintr-însa. Pe de altă parte, acești cuceritori nu îngăduiau ca ocupanții celeilalte părți desfăcute din Moldova întregă, persoanelor rămase la Iași, în legătură cu Domnul, cu Turcii, să-și mai păstreze rosturi de stăpânire și dincolo de Prut. Un termen scurt s-a pus pentru desfacerea moșiilor. [...] Câte unele familii s-au împărțit, lăsând pentru conservarea vechii moșteniri pe cutare din membrii lor în partea ajunsă rusească”.

5. DERGACIOVA, Lilia, DJESMEDJYAN, Artem. *Tezaurul de la Țuțora de la sfârșitul secolului al XIV-lea*. În: *Studia Numismatica et Archaeologica. In honorem magistri Virgilii Mihailescu-Bîrliba oblata*. București - Piatra-Neamț, 2018, p. 289-308.

6. DRH, A = *Documenta Romaniae Historica*. A. Moldova. București: Editura Academiei, 1975 ș.u.

7. DUMISTRĂCEL, Stelian. *Sate dispărute – Sate amenințate*. Iași: Institutul European, 1995.

8. EREMIA, Anatol, RĂILEANU, Viorica. *Localitățile Republicii Moldova. Ghid informativ documentar*. Chișinău: Tipografia Centrală, 2008.

9. EREMIA, Anatol, STEGĂRESCU, Lilia. *Sate gemene cu denumiri identice*. În: *Limba română* (Chișinău). 2013, nr. 1–4, anul XXIII [online]. Disponibil: <https://limbaromana.md/index.php?go=articole&n=2252> [citat 10.05.2023].

10. EREMIA, Anatol. *Convergențe și identități onimice în toponimia românească*. În: *Numele și numirea. Actele Conferinței Internaționale de Onomastică, ediția I: Interferențe multi-etnice în antroponimie*. Baia Mare, 19–21 septembrie 2011. Editor Oliviu Felecan. Cluj-Napoca: Editura MEGA, 2011, p. 423–430.

11. EREMIA, Anatol. *Tezaurul toponimic românesc. Republica Moldova. Arealul Leova*. Chișinău: Pro Libra, 2018, 230 p.

12. *Google Maps* = <https://www.google.ro/maps> (consultat între 20.04.2023 și 19.05.2023).

13. *Harta R. România*, executată de Direcția Topografică Militară, sc. 1:100 000, București, 1997.

14. IORGA, Nicolae. *Continuitatea spiritului românesc în Basarabia*. Iași: Tipografia ziarului „Neamul Românesc”, 1918.

15. LAPEDATU, Al. *Documente și lămuriri istorice cu privire la desfacerea proprietăților moldovene de peste Prut după pierderea Basarabiei (16/28 mai 1812 – 2/14 ianuarie 1814)*. În: *Revista de istorie, arheologie și filologie*. Organ al Societății istorice române, volumul XVI, București, 1922, p. 33-78.

16. MDTM_{1,2} = *Mic dicționar toponimic al Moldovei (structural și etimologic)*. Partea 1. *Toponime personale*, de Daniela Butnaru, Vlad Cojocaru, Dinu Moscal, Ana-Maria Prisacaru (autori), Dragoș Moldovanu (coordonator al seriei, etimologii și reviziei), Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2014.

17. NALR-DATE = Vasile Arvinte, Stelian Dumistrăcel, Ion. A. Florea, Ion Nuță, Adrian Turculeț, *Noul Atlas lingvistic al României. Moldova și Bucovina. Date despre localități și informatori*. București: Editura Academiei, 1987.

18. RAȘCU, Gh. M. *Geografia fizică a Basarabiei*. În: *Basarabia. Monografie*, sub îngrijirea d-lui Ștefan Ciobanu. Chișinău: Editura Expoziției, 1926.

19. ROSETTI, Radu. *Cronica Bohotinului*. În: *Analele Academiei Române* (Memoriile secțiunii istorice), seria II, tomul XXVIII. București: Institutul de arte grafice „Carol Göbl”, 1906, p. 157-324.

20. TTRM, I_{1,2} = *Tezaurul toponimic al României. Moldova*. Volumul I. *Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale (1772–1988)*, Partea 1 și Partea a 2-a (coordonatorul

seriei Dragoș Moldovanu), București, Editura Academiei Române, 1991–1992.

21. TTRM I₄ = *Tezaurul toponimic al României. Moldova. Volumul I. Repertoriul istoric al unităților administrativ-teritoriale (1772–1988). Partea a 4-a. Toponimia Moldovei în cartografia europeană veche (cca 1395–1789)*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2005.

22. ZAHARIUC, Petronel. *Despre desfacerea proprietăților din Moldova după pacea de la București (1812). Câteva adăugiri*. În: *Diacronia*, nr. 9, 2019. [online]. Disponibil: <https://www.diacronia.ro/ro/journal/issue/9/A130/ro/pdf> [citat 16.05.2023].